

MARIE LOTTE HAGEN EN NYDIA VAN VOORTHUIZEN (DAMN, HONEY)
OVER DE VOORSTELLING *ZELF WETEN*

DE SHIT WAAR JE ALS VROUW MEE MOET DEALEN

'Ben je ongesteld ofzo?' 'Jij bent vast de secretaresse.' Het zijn maar twee kleine voorbeelden van de shit waar vrouwen van deze tijd mee moeten dealen. Marie Lotte Hagen en Nydia van Voorthuizen, de *founding mothers* van het feministische platform DAMN, HONEY, zijn er klaar mee. In hun voorstelling *ZELF WETEN* laten ze zien hoe absurd sommige dingen zijn die we als doodnormaal beschouwen en schoppen ze intussen een aantal

hardnekkige misverstanden onderuit (*nee, seks draait niet om de man, nee, feministen zijn geen mannenhaters*). Zelf omschrijven ze de voorstelling als 'een carrousel met slecht geacteerde sketches, wellicht wat experimentele dans hier en daar, veel zelfspot, een lach en misschien zelfs een traan.' Klinkt goed. Want slecht geacteerde sketches, wie houdt er nou niet van? ➤

INTERVIEW: YVON VAN APRLDOORN | FOTO: TAJANA ALMULI

► **Jullie hadden onlangs jullie eerste try-out, toevallig ook hier bij ons in Groningen, in het Forum. Hoe ging dat?**

“Dat was heel leuk en spannend! Het was eigenlijk maar een halve try-out – de voorstelling was nog niet af – en er ging technisch van alles mis, maar het was heel waardevol. Ook zeker vanwege de Q&A achteraf. We merken steeds weer dat er zo’n fijn en open publiek naar onze evenementen komt. Mensen stellen veel vragen en komen zelf ook met persoonlijke verhalen.”

DAMN, HONEY begon met het gelijknamige boekje dat jullie samen schreven in 2018. Inmiddels is er een succesvolle wekelijkse podcast, jullie spreken op evenementen, hebben een levendig en drukbezocht Instagramaccount, publiceerden intussen nog vijf(!) boeken en gaan nu dus het theater in. Lag dit allemaal in de planning?

Nydia: “Haha, nee, totaal niet. Onze samenwerking is ook eigenlijk vrij random ontstaan. We woonden in hetzelfde studentenhuis, hoewel we allebei al niet meer studeerden – het is Amsterdam hè; daar blijf je vaak eindelijk in gedeelde huizen wonen. Op een dag stormde Marie Lotte woest mijn kamer binnen, omdat ze zich enorm opwond over een seksistisch lifestyleboek dat in de winkels lag – van een vrouwelijke auteur nota bene. ‘Heb je dit gelezen!?’ riep ze. Ik deelde haar verontwaardiging en binnen een week hadden we een tegengeluid geschreven. Vanaf dat moment zijn we van het een in het ander gerold. Iemand suggereerde om van DAMN, HONEY een podcast te maken en niet veel later kregen we op een podcastfestival de kans om dat uit te proberen. *Why not*, dachten we toen.”

Marie Lotte: “En nadat Nydia er tijdens een van de podcasts had uitgeflapt dat ze een theatershow wel leuk zou vinden, belde er een impresariaat.”

De voorstelling wordt geregisseerd door Stephanie Louwrier, bekend van haar – ook behoorlijk feministische – solovoortstellingen.

Nydia: Ja, dat is geweldig. We hebben haar leren kennen bij haar voorstelling *De Verleiders Female*. Na afloop raakten we in gesprek; ze vertelde dat ze naar onze podcast luisterde, superleuk. We kwamen erachter dat onze humor en ideeën over feminisme heel goed op elkaar aansluiten. Dus toen we later bedachten dat we het theater in wilden, vroegen we meteen: ‘Please regisseer ons!’ Het werkt echt heel goed; ze kan als geen ander onze ervaringen en ideeën omzetten in scènes, we kunnen heel goed samen sparren en ze brengt veel inspiratie.” Marie Lotte: “We hebben zelfs twee liedjes geschreven.”

Hebben jullie een favoriete scène?

Marie Lotte: “Ja. Zeker. De sterfscène.”

Nydia: “I love de sterfscène!”

Marie Lotte: “We gaan er niet te veel over vertellen, want dan spullen we het. Maar het is een heerlijke scène, waarin we laten zien dat we echt ITA-waardige acteurs zijn, haha. Ik ben de stervende, Nydia rouwt en kan haar emoties flink de loop laten. Het is totaal overtuigend, met een soundtrack om van te smullen.”

Feminisme en humor, gaat dat eigenlijk samen?

Nydia: “Humor is heel belangrijk om feminisme en activisme een soort van draaglijk te houden. Want het is zware materie,

er is echt heel veel shit. We hebben zoveel geleerd de afgelopen jaren, het is best naar eigenlijk om het allemaal te weten. We maken overigens alleen grappen over de dingen die we zelf meemaken. Als we in onze podcast met een gast praten over antisemitisme, dan ga ik niet lollig doen. Dat is mijn plek niet.” Marie Lotte: “Wij zijn beide witte cis-vrouwen, we komen uit de Randstad, we zijn allebei geen moeder; we kunnen maar een beperkt perspectief laten zien. We weten niet hoe het is om een hijab te dragen en islamofobie te ervaren, dus daar blijven we van weg. Die andere perspectieven behandelen we in de podcast, door gasten uit te nodigen die we daarover aan het woord laten. In de theatershow blijven we dicht bij onszelf, we spelen alledaagse situaties uit die we zelf tegenkomen. De theatershow is, net als onze eerste boeken, instapfeminisme. Om hopelijk een nieuw publiek aan te boren van mensen die ons nog niet kennen van de podcasts.”

Het klinkt alsof jullie nog lang niet klaar zijn met DAMN, HONEY.

Marie Lotte: “Klopt. Of we hierna nog een keer het theater in gaan weten we nog niet, maar met de podcast gaan we sowieso door. Er is nog een eindeloze lijst met onderwerpen om te bespreken. Het zou natuurlijk heel fijn zijn als het niet meer nodig is, maar dat is voorlopig niet aan de hand. Integendeel.”

Nydia: “Het is zo raar. Ik snap het écht niet. Dat er wordt neergekeken op mensen die voor gelijkwaardigheid zijn. Dat mensen die tegen discriminatie en uitsluiting zijn, worden weggezet als ‘linkse deuggleuf’. Ik bedoel: hoe kun je nou tégen gelijkwaardigheid zijn? Waarom voelen sommige mensen zich daardoor toch zo aangevallen? Omdat ze bang zijn dat als iemand anders iets meer krijgt, dat ze dan zelf iets moeten inleveren? Omdat ze überhaupt bang zijn voor iedere verandering?”

Willen jullie tot slot nog iets kwijt?

Nydia: “Ja, dat we naar De Oosterpoort komen met een gebaren- en schrijftolk, zodat de voorstelling ook toegankelijk is voor doven en slechthorenden. Dat lukt helaas niet in alle theaters, maar Groningen is een van de locaties waar we dat doen. We vinden het heel belangrijk om niemand buiten te sluiten; feminisme gaat tenslotte over gelijkwaardigheid en inclusiviteit. Mensen met een beperking worden heel snel vergeten. Om dezelfde reden plaatsen we ook transcripties van de podcasts op onze website.”

Marie Lotte: “We zijn heel benieuwd hoe dat gaat trouwens, met zo’n tolk en live ondertiteling. We kunnen af en toe namelijk behoorlijk ratelen, ik ben heel benieuwd of ze ons kunnen bijhouden.” ✖

DAMN, HONEY ZELF WETEN

**DINSDAG 22 NOVEMBER, 20.15 UUR
SPOT/DE OOSTERPOORT, KLEINE ZAAL**